

Cauza C-296/21

Cerere de decizie preliminară

Data depunerii:

7 mai 2021

Instanța de trimitere:

Korkein hallinto-oikeus (Finlanda)

Data deciziei de trimitere:

26 aprilie 2021

Recurent:

A

Alte părți:

Helsingin poliisilaitos

Poliisihallitus

DECIZIE INTERLOCUTORIE A KORKEIN HALLINTO-OIKEUS

Obiect

Cerere de decizie preliminară adresată Curții de Justiție a Uniunii Europene în temeiul articolului 267 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE)

Recurent

A, Helsinki,

Celelalte părți

Helsingin poliisilaitos

Poliisihallitus

Decizia atacată

Decizia nr. 19/0924 a Helsingin hallinto-oikeus (Tribunalul Administrativ din Helsinki) din 26 iunie 2019

Obiectul litigiului și situația de fapt relevantă

1. În cauza pendinte în fața Korkein hallinto-oikeus (Curtea Administrativă Supremă, Finlanda), se ridică problema interpretării

Directivei 91/477/CEE a Consiliului din 18 iunie 1991 privind controlul achiziționării și deținerii de arme (denumită în continuare de asemenea „Directiva privind armele”), precum și a articolelor 3 și 7 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2403 al Comisiei din 15 decembrie 2015 de elaborare a unor orientări comune privind standardele și tehnicile de dezactivare, pentru a garanta că armele de foc dezactivate sunt în mod ireversibil nefuncționale (denumit în continuare de asemenea „Regulamentul privind dezactivarea”).

2. Cauza privește transferul în interiorul Uniunii de arme de foc dezactivate. Recurentul A a transferat arme dezactivate din Austria în Finlanda și a prezentat autorităților finlandeze un certificat de dezactivare emis în Austria cu privire la arme, în care se făcea referire la Directiva privind armele și la Regulamentul privind dezactivarea. Poliția finlandeză nu a recunoscut certificatul și a reexaminat dezactivarea, deoarece emitentul certificatului nu era – astfel cum impune norma de drept – nici o autoritate, nici nu figura pe lista Comisiei menționată în Regulamentul privind dezactivarea. A a prezentat o declarație eliberată de autoritățile austriece cu privire la emitentul certificatului. **[OR 2]**

3. În prezenta cauză, *Korkein hallinto-oikeus* (Curtea Administrativă Supremă] este chemată să soluționeze problema dacă certificatul de dezactivare referitor la armele transferate din Austria către Finlanda corespundea articolului 3 din Regulamentul privind dezactivarea și dacă acesta ar fi trebuit să fie recunoscut în Finlanda, în conformitate cu articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul privind dezactivarea.

4. A, care desfășoară o activitate profesională specializată în vânzarea de obiecte de colecție din domeniul istoriei militare, a transferat la 17 octombrie 2017, din Austria către Finlanda, trei puști de asalt pe care le-a prezentat ca fiind dezactivate. La 24 octombrie 2017 – și la cererea poliției, încă o dată, la 23 noiembrie 2017 –, A a prezentat la *Helsingin poliisilaitos* (Autoritatea de poliție din Helsinki), în conformitate cu articolul 112a din *Ampuma-asetaki* (denumită în continuare „Legea privind armele de foc”), puștile de asalt și certificatele de dezactivare ale acestora, emise de societatea B și datele 9 octombrie 2017.

5. La 15 februarie 2018, *Helsingin poliisilaitos* a adoptat, în temeiul articolului 91 al doilea paragraf din Legea privind armele de foc, decizia nr. 2018/8575 privind instituirea sechestrului asupra armelor. Autoritatea de poliție a considerat că dezactivarea puștilor de asalt nu îndeplinea cerințele tehnice referitoare la dezactivarea armelor de foc prevăzute în anexa I la Regulamentul (UE) 2015/2403 privind dezactivarea în ceea ce privește următoarele aspecte: 1) Nu a fost

împiedică dezasamblarea armelor și a dispozitivului de blocare. 2) Mecanismul de tragere al armelor nu a fost sudat cu cadrul. Coboșul nu a fost sudat cu piedica coboșului, ceea ce nu împiedica nici mișcarea trăgaciului, nici îndepărtarea pieselor mecanismului de tragere din armă. 3) În țeștile armelor fuseseră forate doar cinci găuri cu diametrul calibrat în loc de șase găuri, cum prevede regulamentul. 4) Toate sudurile fuseseră efectuate cu oțel normal pentru sudură MIG, iar nu cu oțelul inoxidabil de tip ER 316 pentru sudura TIG, prevăzut de regulament. Astfel, Autoritatea de poliție a considerat că armele trebuiau considerate arme de foc supuse autorizării, în sensul Legii privind armele de foc. Întrucât A nu dispunea de nicio autorizație care să confere dreptul de deținere a armelor de foc în discuție, a fost necesar să se instituie sechestrul asupra acestor arme.

6. A a introdus o acțiune împotriva acestei decizii la Helsingin hallinto-oikeus (Tribunalul Administrativ din Helsinki). Contestația a privit în esență faptul că poliția finlandeză nu putea examina dezactivarea armelor, întrucât nu aceasta nu constituia o dezactivare a armelor în Finlanda, ci un transfer de arme dezactivate în Finlanda. Poliția ar fi trebuit să recunoască certificatul de dezactivare al entității de control desemnate de Austria, și anume societatea B, în conformitate cu articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul privind dezactivarea. În plus, A a prezentat dovezi în susținerea faptului că dezactivarea armelor respecta cerințele tehnice referitoare la dezactivarea armelor de foc menționate în anexa I la Regulamentul (UE) 2015/2403 privind dezactivarea.

7. *Helsingin poliisilaitos* și *Poliisihallitus* (Direcția de poliție) au prezentat observații la Tribunalul Administrativ din Helsinki. În observațiile prezentate de Poliisihallitus s-a arătat, printre altele, că armele nu au putut fi considerate dezactivate nu numai ca urmare a dezactivării necorespunzătoare, ci și pentru că [OR 3] societatea B, care a eliberat certificatul de dezactivare, nu era o autoritate în sensul articolului 3 alineatul (1) din Regulamentul privind dezactivarea și nu figura pe lista Comisiei prevăzută la articolul 3 alineatul (3) din acest regulament. În lista Comisiei, se indica faptul că Austria a desemnat drept entitate de control Ministerul de Interne austriac.

8. A a depus un memoriu în replică la Helsingin hallinto-oikeus. El a prezentat printre altele un schimb de e-mailuri cu Ministerul Apărării și Sportului din Austria, în care acesta din urmă confirma faptul că societatea B era o entitate de control desemnată de Austria în sensul articolului 3 alineatul (1) din Regulamentul privind dezactivarea. Austria ar fi desemnat în total 16 entități de control în sensul dispoziției menționate.

9. Prin decizia din 26 iunie 2019, *Helsingin hallinto-oikeus* a respins calea de atac formulată de A. Ținând seama de faptul că, în temeiul articolului 3 din Regulamentul privind dezactivarea, statele membre sunt obligate să desemneze autoritățile competente (entitățile de control) a căror listă este publicată de Comisie pe site-ul său internet și că, în temeiul articolului 8 din Regulamentul privind dezactivarea, statele membre trebuie să notifice de asemenea Comisiei toate măsurile pe care le adoptă în domeniul reglementat de acest regulament, Tribunalul a considerat, potrivit motivării deciziei sale, că, în principiu, numai un certificat de dezactivare eliberat de o entitate de control care a fost înscrisă pe lista Comisiei poate fi considerat certificat în sensul Regulamentului privind dezactivarea. În consecință, o autoritate națională ar trebui să accepte numai un certificat de dezactivare eliberat de o entitate de control care figurează pe lista Comisiei. Astfel, în măsura în care B, care a eliberat certificatul de dezactivare, nu era menționată în calitate de autoritate austriacă de control pe site-ul internet al Comisiei, certificatele de dezactivare prezentate de A nu ar fi îndeplinit cerințele Regulamentului privind dezactivarea și, din această cauză, Autoritatea de poliție a trebuit să efectueze un control tehnic al armelor. În plus, Tribunalul Administrativ a apreciat, pe baza elementelor de fapt stabilite în cauză, că armele introduse de A nu îndeplineau condițiile tehnice de dezactivare prevăzute de Regulamentul privind dezactivarea. Astfel, Autoritatea de poliție a putut considera armele drept arme de foc supuse autorizării. Întrucât A nu dispunea de autorizația menționată, Autoritatea de poliție era îndreptățită să sechestreze armele în temeiul articolului 91 al doilea paragraf din Legea privind armele de foc.

10. A a solicitat *Korkein hallinto-oikeus* admiterea unui recurs împotriva deciziei Tribunalului Administrativ și a cerut anularea deciziei Autorității de poliție și a deciziei Tribunalului Administrativ. A a prezentat, printre altele, un e-mail al Ministerului de Interne din Austria din 11 martie 2020, potrivit căruia, în temeiul legislației austriece, Ministerul Apărării din Austria autoriza profesioniștii să verifice dezactivarea armelor de foc considerate militare și dezactivarea armelor de foc destinate utilizărilor civile ale Ministerului de Interne din Austria. **[OR 4]**

11. *Helsingin poliisilaitos* și *Poliisihallitus* au prezentat observații în cauză. *Poliisihallitus* a subliniat necesitatea unei decizii preliminare care să fie prezentată *Korkein hallinto-oikeus*, în măsura în care numărul de verificări ale armelor dezactivate era în creștere și în Finlanda intrau și arme dezactivate verificate de autorități din alte țări.

12. A a depus o replică în această privință.

Dispoziții relevante de drept al Uniunii Europene

Directiva 91/477

13. Potrivit articolului 4 alineatul (1) din Directiva 91/477/CEE a Consiliului din 18 iunie 1991 privind controlul achiziționării și deținerii de arme (rectificare în JO 2014, L 334 din 21 noiembrie 2014, p. 104), astfel cum a fost modificată prin Directiva 2008/51/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2008, statele membre se asigură că orice armă de foc sau piesă introdusă pe piață a fost marcată și înregistrată în conformitate cu această directivă sau, în caz contrar, că aceasta a fost dezactivată.

14. În anexa I la această directivă se menționează:

„[...]”

III. În sensul [prezentei anexe], nu sunt incluse în definiția armelor de foc obiectele care corespund definiției, dar care:

(a) au fost considerate definitiv improprie folosirii, prin dezactivare, asigurându-se că toate componentele esențiale ale armei de foc au devenit definitiv nefuncționale și că nu pot fi îndepărtate, înlocuite sau modificate astfel încât arma de foc să poată fi reactivată în vreun fel;

(b) [...]

(c) [...]

Statele membre adoptă măsurile necesare pentru ca măsurile de dezactivare prevăzute la litera (a) să fie verificate de către o autoritate competentă, pentru a se asigura că modificările aduse unei arme de foc o transformă în mod ireversibil într-una nefuncțională. În contextul acestei verificări, statele membre dispun eliberarea unui certificat sau a unui înscris care să ateste dezactivarea armei de foc sau aplicarea pe suprafața armei de foc a unui marcaj clar vizibil în acest sens. Comisia adoptă, hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 13a alineatul (2) din directivă, orientări comune privind standardele și tehnicile de dezactivare, pentru a garanta că armele de foc dezactivate sunt nefuncționale în mod definitiv.” **[OR 5]**

Regulamentul (UE) 2015/2403 privind dezactivarea

15. Articolul 3 („Verificarea și certificarea dezactivării armelor de foc”) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2403 al Comisiei din 15 decembrie 2015 de elaborare a unor orientări comune privind standardele și tehnicile de dezactivare, pentru a garanta că

armele de foc dezactivate sunt în mod ireversibil nefuncționale prevede la alineatele (1), (3) și (4):

„(1) Statele membre desemnează o autoritate competentă pentru a verifica dacă dezactivarea armei de foc s-a desfășurat în conformitate cu specificațiile tehnice stabilite în anexa I (denumită în continuare «entitatea de control»).

[...]

(3) Comisia publică pe site-ul său internet o listă a entităților de control desemnate de statele membre, inclusiv informații detaliate privind entitatea de control și simbolul acesteia, precum și datele ei de contact.

(4) În cazul în care dezactivarea armei de foc a fost efectuată în conformitate cu specificațiile tehnice stabilite în anexa I, entitatea de control va emite proprietarului armei de foc un certificat de dezactivare conform modelului prezentat în anexa III. Toate informațiile incluse în certificatul de dezactivare vor fi furnizate atât în limba statului membru în care este emis certificatul de dezactivare, cât și în limba engleză.

[...]”

16. Articolul 7 din Regulamentul privind dezactivarea, intitulat „Transferul armelor de foc dezactivate în interiorul Uniunii”, prevede:

„(1) Armele de foc dezactivate pot fi transferate către un alt stat membru doar în condițiile în care poartă marcajul unic comun și sunt însoțite de un certificat de dezactivare în conformitate cu prezentul regulament.

(2) Statele membre recunosc certificatele de dezactivare eliberate de un alt stat membru dacă certificatul îndeplinește cerințele stabilite în prezentul regulament. Cu toate acestea, statele membre care au introdus măsuri suplimentare în conformitate cu articolul 6 [pot] solicita dovada că armele de foc dezactivate care urmează să fie transferate pe teritoriul lor respectă aceste măsuri suplimentare.”

17. Potrivit articolului 8 din Regulamentul privind dezactivarea, statele membre informează Comisia cu privire la orice măsuri pe care le adoptă în domeniul reglementat de acest regulament, precum și orice măsuri suplimentare introduse **[OR 6]** în conformitate cu articolul 6. În acest scop, statele membre aplică procedurile de notificare prevăzute în Directiva (UE) 2015/1535.

18. Atât Directiva 91/477, cât și Regulamentul privind dezactivarea 2015/2403 au fost modificate ulterior, însă versiunile precizate mai sus se aplică în cauza principală, care va fi examinată în continuare.

Dispoziții de drept național

19. Potrivit articolului 112a din Ampuma-laki (1/1998¹, Legea nr. 1/1998 privind armele de foc), intitulat „Transferul și importul armelor de foc dezactivate către Finlanda”, persoana care transferă sau importă în Finlanda o armă de foc dezactivată trebuie, în termen de 30 de zile de la transfer sau de la import, să prezinte arma de foc unei autorități de poliție sau Direcției de poliție în vederea verificării.

20. Potrivit articolului 112b al doilea paragraf din Legea privind armele de foc, intitulat „Dezactivarea armelor de foc”, Regulamentul privind dezactivarea prevede dispoziții referitoare la persoanele și entitățile autorizate să procedeze la dezactivarea armelor de foc, la specificațiile tehnice ale dezactivării armelor de foc, la marcajul, controlul și verificarea armelor de foc dezactivate, la cererile de asistență administrativă în efectuarea dezactivărilor, la măsurile suplimentare de dezactivare, precum și la transferul armelor de foc în interiorul Uniunii Europene.

21. Potrivit articolului 91 din Legea privind armele de foc, în cazul în care o autorizație profesională a sectorului armelor sau o autorizație care conferă un drept de deținere în scop privat expiră sau este revocată, poliția trebuie să adopte o decizie de instituire a sechestrului polițienesc asupra armelor de foc, a componentelor armelor, a cartușelor și a munițiilor deosebit de periculoase, cu condiția ca acestea să nu fi fost încă puse la dispoziția unui titular de autorizație legală. Poliția trebuie să emită avizul de instituire a sechestrului și atunci când un deținător de arme de foc sau de componente de arme de foc neautorizate sau de muniție deosebit de periculoasă prezintă, din proprie inițiativă, poliției un obiect și îi transferă custodia în privința acestuia. [...]

22. Nici Legea privind armele de foc, nici alte norme de drept național nu conțin dispoziții referitoare la intrarea în vigoare, pe teritoriul finlandez, a unor măsuri care să completeze [OR 7] specificațiile tehnice prezentate în anexa I la Regulamentul privind dezactivarea. În proiectul de lege al guvernului privind modificarea Legii privind armele de foc HE 11/2016 vp², depus la Parlament cu

¹ <https://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/1998/19980001>

² <https://www.finlex.fi/fi/esitykset/he/2016/20160011>

ocazia intrării în vigoare a Regulamentului privind dezactivarea, se precizează că procedurile de dezactivare prevăzute de Regulamentul privind dezactivarea al Comisiei pot fi considerate suficiente pentru a garanta că armele de foc și componentele de arme depozitate devin în mod definitiv improprii folosirii.

Necesitatea cererii de decizie preliminară

23. În fața Korkein hallinto-oikeus se ridică problema dacă certificatul de dezactivare emis în Austria cu privire la armele transferate din Austria către Finlanda, prezentat în acțiunea principală, corespundea articolului 3 din Regulamentul privind dezactivarea și dacă autoritățile finlandeze ar fi trebuit să îl recunoască în temeiul articolului 7 alineatul (2) din acest regulament, deși entitatea de control care eliberase certificatul în cauză și care nu era în mod vădit o autoritate publică, ci o societate constituită sub forma unei societăți cu răspundere limitată, nu figura în lista³ Comisiei publicată la momentul respectiv, în conformitate cu articolul 3 alineatul (3) din Regulamentul privind dezactivarea. La momentul redactării cererii de decizie preliminară, lista nu era disponibilă pe site-ul internet al Comisiei. Korkein hallinto-oikeus a fost informată de Direcția Generală pentru Migrație și Afaceri Interne (GD Home) cu privire la centrul de contact Europe Direct că lista este în prezent reexaminată. Versiunea actualizată va fi accesibilă până la sfârșitul anului 2021.

24. Referitor la aspectul menționat anterior, legislația Uniunii nu este nici clară, nici completă. În speță, pare că autoritățile austriece și finlandeze au apreciat în mod diferit dispozițiile dreptului Uniunii în ceea ce privește importanța juridică a listei Comisiei. Autoritățile austriece au arătat că Austria a desemnat societatea B în calitate de entitate de control în sensul articolului 3 alineatul (1) din Regulamentul privind dezactivarea. În schimb, poliția finlandeză a constatat că entitatea de control care a eliberat certificatul de dezactivare în Austria nu era înscrisă pe lista prevăzută la articolul 3 alineatul (3) din Regulamentul privind dezactivarea și, prin urmare, nu a recunoscut certificatul, ci a efectuat controlul dezactivării armelor.

25. Poliția finlandeză și societatea B au apreciat în mod diferit legalitatea dezactivării. Cu ocazia controlului său, poliția finlandeză a constatat numeroase deficiențe în ceea ce privește dezactivarea armelor și a decis să califice armele prezentate ca dezactivate drept arme de foc

³ List of entities authorised by EU Member States to verify deactivation of firearms – Document date: 10/05/2016 – Created by GROW.DDG3.I.3 – Publication date: 13/01/2017. (versiunea în limba finlandeză nu este disponibilă), https://ec.europa.eu/growth/sectors/firearms/additional-legal-acts_en, consultată în luna noiembrie 2020.

supuse autorizării. Cu ocazia controlului efectuat de ea, societatea B a autorizat dezactivarea armelor. **[OR 8]**

26. Dreptul Uniunii conține situații diferite în care se face referire la o listă întocmită și publicată de Comisie, care este compusă din actori notificați de statele membre. Temeiurile întocmirii acestor liste, procesul decizional conex al Comisiei, precum și efectele juridice și normative legate de înscrierea pe listă variază.

27. În special, legislația Uniunii cuprinde, în mai multe domenii, reglementări privind instituirea unor sisteme de recunoaștere reciprocă, în care se face trimitere la listele publicate de Comisie. Astfel, de exemplu, în sistemele de evaluare a conformității cu marcasele CE, evaluările nu pot fi efectuate decât de organisme notificate potrivit unei proceduri de notificare strict definite, prin care Comisia întocmește o listă accesibilă publicului și asigură actualizarea acestei liste (de exemplu, sisteme de punere la dispoziție pe piață a echipamentelor individuale de protecție⁴, a echipamentelor sub presiune⁵, a recipientelor simple sub presiune⁶ sau a echipamentelor radio)⁷. De asemenea, în ceea ce privește, de exemplu, alimentele și ingredientele alimentare tratate cu radiații ionizante, Directiva 1999/2/CE prevede că produsele alimentare pot fi iradiate numai în instalații autorizate de statele membre ale Uniunii, în privința cărora Comisia publică o listă. Astfel, de exemplu, Regulamentul (UE) nr. 910/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 iulie 2014 privind identificarea electronică și serviciile de încredere pentru tranzacțiile electronice pe piața internă [JO 2014, L 257, p. 73] a prevăzut că un mijloc de identificare electronic eliberat în alt stat membru este recunoscut în primul stat membru în vederea autentificării transfrontaliere pentru acest serviciu online, cu condiția ca identificarea electronică în cauză să fie furnizată în cadrul unui sistem electronic de identificare ce figurează în lista publicată de Comisie în conformitate cu articolul 9. Menționăm de asemenea că

⁴ Regulamentul (UE) 2016/425 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2016 privind echipamentele individuale de protecție și de abrogare a Directivei 89/686/CEE a Consiliului.

⁵ Directiva 2014/68/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind armonizarea legislației statelor membre referitoare la punerea la dispoziție pe piață a echipamentelor sub presiune.

⁶ Directiva 2014/29/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind armonizarea legislației statelor membre referitoare la punerea la dispoziție pe piață a recipientelor simple sub presiune.

⁷ Directiva 2014/53/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 aprilie 2014 privind armonizarea legislației statelor membre referitoare la punerea la dispoziție pe piață a echipamentelor radio și de abrogare a Directivei 1999/5/CE.

există dispoziții foarte detaliate în legătură cu o așa-numită „listă neagră” a transportatorilor aerieni, care face obiectul Regulamentului (CE) nr. 2111/2005 al Parlamentului European și al Consiliului, precum și al Regulamentului (CE) nr. 474/2006, modificat în mai multe rânduri⁸. **[OR 9]**

28. Este evident că Directiva privind armele și Regulamentul privind dezactivarea aveau ca obiectiv crearea unui sistem de recunoaștere reciprocă. Totuși, acest sistem este lipsit de claritate. Statutul juridic al listei publicate de Comisie nu este clar și, din reglementarea în cauză, nu reiese dacă Comisia verifică dacă un organism notificat de un stat membru este conform cu cerințele regulamentului, dacă adoptă o decizie expresă de înscriere în listă a unui organism desemnat de un stat membru sau dacă preia în mod automat în listă organismul notificat de statul membru. Este neclar dacă neînscrierea în lista menționată a unei entități de control desemnate de un stat membru rezultă din acțiunea statului membru care desemnează sau din cea a Comisiei. Sunt, de asemenea, neclare efectele juridice ale listei publicate pe site-ul internet al Comisiei și nu este posibil să se stabilească dacă lista are un caracter de comunicare (efect informativ) sau dacă numai o înscriere în această listă întemeiază statutul de autoritate în sensul Regulamentului privind dezactivarea, a cărei decizie trebuie recunoscută în celelalte state membre ale Uniunii în conformitate cu normele aplicabile ale Uniunii (efect constitutiv). În plus, Regulamentul privind dezactivarea nu reglementează actualizarea listei. La momentul redactării cererii de decizie preliminară, această listă nici măcar nu era disponibilă.

29. Ambiguitățile de interpretare sunt problematice nu numai pentru autoritățile și instanțele naționale, ci și pentru operatorii economici care transferă arme de foc dezactivate între statele membre. Din perspectiva unui operator economic, situația este în mod nejustificat incertă în cazul în care obține din partea autorității unui stat membru confirmarea că certificatul de dezactivare a fost eliberat de o autoritate de control desemnată de statul membru în cauză, în timp ce, în alt stat membru, același certificat nu este recunoscut pentru motivul că autoritatea de control nu figurează pe lista Comisiei. Situația este nesatisfăcătoare în cazul în care autoritățile de control din diferite state membre efectuează o interpretare diferită a standardelor de dezactivare

⁸ A se vedea [articolul 3 alineatul (1) și în special articolul 4 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 2111/2005 de stabilire a unei liste comunitare a transportatorilor aerieni care se supun unei interdicții de exploatare pe teritoriul Comunității și de informare a pasagerilor transportului aerian cu privire la identitatea transportatorului aerian efectiv și de abrogare a articolului 9 din Directiva 2004/36/CE, precum și Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/1992 al Comisiei din 2 decembrie 2020 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 474/2006 în ceea ce privește lista transportatorilor aerieni care fac obiectul unei interdicții de exploatare sau sunt supuși unor restricții operaționale pe teritoriul Uniunii.

convenite în comun și, astfel, apreciază în mod diferit conformitatea măsurilor de dezactivare cu regulamentul menționat. Piața internă nu poate funcționa dacă practica sa nu este uniformă.

30. Pe de altă parte, o situație de incertitudine este de natură să compromită aplicarea uniformă a dreptului Uniunii pe teritoriul Uniunii. Potrivit informațiilor obținute în cauză, aplicarea uniformă pare deja compromisă, întrucât Regulamentul privind dezactivarea a fost aplicat în mod diferit de autoritățile din Austria și din Finlanda. Această situație este deosebit de nesatisfăcătoare în măsura în care este vorba despre un regulament adoptat de o instituție a Uniunii care are aplicabilitate generală în temeiul articolului 288 TFUE, care este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în fiecare stat membru. Un regulament al Uniunii aplicabil în mod direct ar trebui redactat cu o atenție deosebită și cu un conținut bine analizat, în special atunci când statele membre nu sunt competente să îl completeze sau să îl precizeze. **[OR 10]**

31. În plus, Directiva privind armele și Regulamentul privind dezactivarea nu exprimă în mod concordant aspectul dacă un certificat poate fi eliberat de o altă parte decât de o autoritate publică. Potrivit informațiilor obținute de autoritățile austriece și furnizate de recurent, societatea constituită sub forma unei societăți cu răspundere limitată, care a eliberat certificatul de dezactivare, este una din mai multe entități de control desemnate de autoritățile austriece în scopul acestei misiuni. Această societate, la fel ca celelalte societăți, nu este menționată în calitate de entitate de control desemnată de Austria în lista Comisiei, publicată anterior pe site-ul internet al Comisiei.

32. În acest stadiu al procedurii, Korkein hallinto-oikeus consideră mai întemeiată o interpretare potrivit căreia statele membre sunt obligate să recunoască un certificat de dezactivare eliberat de o entitate de control desemnată de un alt stat membru numai atunci când entitatea de control este înscrisă în lista Comisiei. Korkein hallinto-oikeus consideră că s-ar deroga de la modelele de acțiune exprimate în legislația Uniunii în modul precizat anterior și că, în vederea unei recunoașteri reciproce, ar fi problematic ca o entitate de control desemnată să nu permită a fi identificată în mod clar pe baza listei Comisiei prevăzute în Regulamentul privind dezactivarea.

Întrebările preliminare

33. Korkein hallinto-oikeus a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții, în temeiul articolului 267 TFUE, următoarea întrebare preliminară:

- 1) Atunci când este vorba despre un transfer de arme de foc dezactivate în interiorul Uniunii și luând în considerare dispozițiile Directivei 91/477/CEE a Consiliului din 18 iunie 1991 privind controlul achiziționării și deținerii de arme, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2008/51/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2008, precum și dispozițiile Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/2403 al Comisiei din 15 decembrie 2015 de elaborare a unor orientări comune privind standardele și tehnicile de dezactivare, pentru a garanta că armele de foc dezactivate sunt în mod ireversibil nefuncționale, în special dispoziția articolului 3 alineatul (1) din acest regulament:

a) o entitate de control confirmată de o autoritate națională care a eliberat un certificat de dezactivare poate fi considerată o autoritate în sensul Directivei privind armele și al articolelor 3 și 7 din Regulamentul privind dezactivarea, chiar dacă nu este menționată în lista publicată de Comisie în conformitate cu articolul 3 alineatul (3), în cazul în care mai multe autorități ale statului membru respectiv au comunicat persoanei care transferă armele că entitatea de control care își desfășoară activitatea sub forma juridică a unei societăți cu răspundere limitată și care a eliberat certificatul este abilitată în acest scop în temeiul regulamentului și

b) în ceea ce privește o entitate de control desemnată de un stat membru în legătură cu dezactivarea armelor, se poate prezenta și o altă dovadă, obținută de la o autoritate națională, decât cea a înscrierii **[OR 11]** în lista prevăzută la articolul 3 alineatul (3) din regulament, publicată pe site-ul internet al Comisiei, astfel încât un certificat de dezactivare eliberat de această entitate de control să îndeplinească cerințele stabilite de regulament într-un mod în care un stat membru să fie obligat să recunoască certificatul de dezactivare eliberat în alt stat membru în conformitate cu articolul 7 alineatul (2) din acest regulament?

[...] *[omissis]*

...*[omissis]* **[OR 12]**

[...] *[omissis]*